

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
Філологічний факультет
Кафедра української літератури

СИЛАБУС
навчальної дисципліни
“Вивчення новітньої української літератури в ЗЗСО”
Обов’язкова

Освітньо-професійна програма “Українська мова та література”
Спеціальність 014.01 Середня освіта
Галузь знань 01 Освіта / Педагогіка
Рівень вищої освіти другий (магістерський)
Філологічний факультет
Мова навчання українська
Розробник(и):

Кирилюк Світлана Дмитрівна, кандидат філологічних наук, доцент
кафедри української літератури Чернівецького національного
університету ім. Ю. Федьковича

Профайл викладача (-ів)

<https://scholar.google.com.ua/citations?hl=uk&user=YEbK0YQAAAAJ>

Контактний тел. 095 831 97 48

E-mail: s.kyryliuk@chnu.edu.ua

Сторінка курсу в Moodle

<https://moodle.chnu.edu.ua/course/view.php?id=3100>

Консультації **Очні консультації: у період навчання офлайн: середа**
(13.00 – 15.00)
Онлайн-консультації: середа (13.00 – 15.00)
Очні консультації: за попередньою домовленістю.

1. Анотація дисципліни (призначення навчальної дисципліни).

Вивченням дисципліни “Вивчення новітньої української літератури в ЗЗСО” завершується освоєння здобувачами другого (магістерського) рівня в рамках підготовки фахівців спеціальності “Українська мова і література” (Середня освіта) історико-літературних курсів на філологічному факультеті університету. Тому силабус нормативної навчальної дисципліни “Вивчення новітньої української літератури в ЗЗСО” складено відповідно до освітньо-професійної програми напряму підготовки магістрів 014 Освіта Галузь знань 01 Середня освіта (спеціалізація “Українська мова та література”). Програму з вивчення курсу “Вивчення новітньої української літератури в ЗЗСО” складено на кафедрі української літератури Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича для студентів стаціонарної та заочної форм навчання.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є дослідження історико-літературних періодів у рамках вивчення історії української літератури ХХ століття та сучасного літературного процесу з погляду функціонування літературних жанрів, стилів, ідейно-тематичних особливостей творів окремого автора тощо та вивчення цих проблем у ЗЗСО на уроках української літератури.

2. Мета навчальної дисципліни:

Метою викладання навчальної дисципліни “Вивчення новітньої української літератури в ЗЗСО” є актуалізація опорних знань з історико-літературних та теоретичних курсів, що вивчаються на філологічному факультеті, формування у студентів систематизованих знань про процеси і явища, які відбуваються в сучасному українському літературознавстві, пошук їх зв'язків із європейським літературним контекстом і залучення до аналізу здобутків світової літературно-критичної думки та вивчення цих проблем у ЗНЗ. У зв'язку з цим: 1) особлива увага приділяється історико-теоретичним та проблемним аспектам розвитку сучасної української літератури, спираючись на засвоєні з попередніх курсів знання і навички; 2) окремі питання практичного характеру пропонуються студентам для самостійного опрацювання шляхом написання наукових доповідей та аналізу того, як ці проблеми представлені у шкільному курсі вивчення української літератури; 3) важлива роль відводиться опрацюванню монографічних праць сучасних українських літературознавців, що стосуються теоретичних аспектів розвитку новітньої літератури та осмислення окремих постатей письменників ХХ століття в культурному контексті своєї доби та зіставлення цього матеріалу з матеріалом, який подається у підручниках, призначених для ЗЗСО; 4) зміст теоретичних і методологічних питань, що розглядаються, переглянуто й поновлено згідно з існуючими в сучасному літературознавстві підходами та узгоджено з навчальними програмами вивчення новітньої української літератури в ЗЗСО.

Основними завданнями вивчення дисципліни “Вивчення новітньої української літератури в ЗЗСО” є такі: ознайомити студентів із тенденціями та рисами, що притаманні сучасному українському літературознавству, залучаючи до аналізу монографічні праці дослідників літератури, а також нові поетичні, прозові та драматичні твори кінця ХХ — початку ХХІ ст., зразки сучасної літературної критики та есеїстики; навчити аналізувати художній твір з погляду найновіших літературознавчих підходів та методик в оцінці твору та визначати роль і місце окремого автора в літературному процесі, особливості його творчого світу; розвинути уміння та навички аналізу художнього тексту та залучення їх у роботі з учнями в ЗЗСО.

3. Пререквізити. Вивчення курсу “Вивчення новітньої української літератури в ЗЗСО” безпосередньо пов’язане з такими курсами, як “Вступ до літературознавства”, “Теорія літератури”, “Історія української літератури XX століття”, “Історія розвитку літературної критики та літературознавства”, “Історія України”, котрі вивчаються студентами філологічного факультету впродовж восьми семестрів, а також безпосередньо з курсом “Методика вивчення української літератури”.

4. Результати навчання.

Відповідно до вимог результативності навчання студент повинен:

знати:

- тенденції розвитку сучасного українського літературознавства та звернення до цих моментів у ЗЗСО;
- наявні програми вивчення української літератури в ЗЗСО;
- теоретичні аспекти методики викладання української літератури в ЗЗСО;
- зміст художніх творів української літератури XX століття та тих, що творилися на зламі XX – XXI ст. з метою з’ясування проблематики та ідейно-тематичних аспектів запропонованих творів, а також вивчення їх у ЗЗСО;
- необхідну кількість літературно-критичних джерел та звернення до них у практичній діяльності на уроках літератури в ЗЗСО;
- механізми літературознавчого аналізу художнього твору та викладання їх у ЗЗСО;
- володіти знаннями про теоретико-методологічні підходи в літературознавстві XX століття та сучасній науці про літературу, а також залучення цих знань при викладанні матеріалу на уроках літератури в ЗЗСО;

вміти:

- аналізувати художній твір з погляду найновіших літературознавчих підходів та методик в оцінці твору;
 - визначити роль і місце окремого автора в літературному процесі, приналежність його стильової епохи чи художнього напрямку та звернення до цих аспектів у ЗЗСО;
- визначити закономірності літературного розвитку;
- простежити зв’язок між літературними явищами;
 - схарактеризувати основні тенденції літературного розвитку в контексті історико-суспільних явищ та як оптимально подати цей матеріал на уроках літератури в ЗЗСО.

У результаті вивчення навчальної дисципліни у студентів згідно з ОПП мають бути сформовані такі **компетентності**:

Інтегральна компетентність:

– здатність обґрунтовувати й визначати коло комплексних проблем у галузі освітньої діяльності, що передбачає глибоке осмислення дискусійних положень сучасних освітніх технологій у контексті розвитку сучасної гуманітаристики;

– здатність розв’язувати прикладні спеціалізовані завдання та практичні проблеми в галузі середньої освіти, які вимагають достатнього інтелектуального потенціалу й поглибленого рівня знань та вмінь інноваційного характеру, а також передбачають застосування теорій і методик наук про освіту, зокрема філологічну, в умовах організації навчально-виховного процесу в закладі загальної середньої освіти.

Загальні компетентності:

- здатність до системного мислення, аналізу та синтезу, до професійного розвитку; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації про письменників та літературний процес із різних джерел;

- можливість і вміння генерувати нові ідеї та самостійно опановувати нові методи дослідження, впровадження дослідницької та інноваційної діяльності;

- здатність формувати в учнів предметні компетенції; здатність застосовувати сучасні методи й освітні технології, в тому числі й інформаційні, для забезпечення якості навчально-виховного процесу в середніх загальноосвітніх закладах;

- здатність до самоаналізу, самооцінки, самокритичності, самореалізації та самовдосконалення, здатність до розробки засобів діагностики рівня сформованості результатів навчальної діяльності, визначення процедур та критеріїв оцінювання навчальних досягнень здобувачів середньої освіти;

- здатність використовувати теоретичні знання та практичні навички застосування комунікативних технологій, ораторського мистецтва та риторичної комунікації для здійснення ділових комунікацій у професійній сфері;

- здатність системно аналізувати головні тенденції історичного розвитку українського народу, цінувати його культурно-історичні та морально-етичні надбання та сприяти розв'язанню актуальних загальнодержавних і суспільних завдань;

- здатність розуміти і сприймати етичні принципи, сумлінно виконувати професійні обов'язки, дотримуватися норм академічної доброчесності і професійної етики.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності:

- здатність критично осмислювати історичні надбання та новітні досягнення філологічної науки, виокремлювати та кваліфікувати наукові проблеми в цій галузі;

- уміння забезпечувати писемну і усну комунікацію у різних галузях господарства, науки і культури, розуміти особливості мовленнєвої ситуації в здійсненні процесу міжкультурного спілкування, застосовувати у процесі комунікативної діяльності різні типи обробки інформації (доповідь, реферування, анотацію, коментар, резюме), використовувати сучасні електронні мережі з метою ефективної комунікації;

- володіння знаннями про сучасних літературні течії, навичками інтерпретації художніх творів та аналізу літературної творчості;

- уміння забезпечити належний методичний рівень усіх форм занять, вибрати оптимальний метод навчання української літератури з урахуванням психолого-педагогічної характеристики аудиторії та реалізувати його, методично забезпечити самостійну роботу учнів та студентів, здійснювати керівництво науково-дослідною роботою студентів, скласти план науково-дослідницької роботи, використовуючи фахову літературу та сучасні джерела наукової інформації, скласти та підготувати до друку методичні вказівки, збірники вправ, посібники тощо;

- уміння створити психолого-педагогічні умови для процесу навчання і виховання, проводити всебічну виховну роботу (патріотичного, морально-етичного, екологічного, правового, економічного спрямування) на заняттях усіх типів реалізувати виховну мету уроку (заняття) засобами української літератури, проводити позакласні та позааудиторні виховні засоби різного типу, використовувати фахову компетенцію для дієвого впливу на особистість, молодіжні товариства та об'єднання;

- уміння керувати навчальним та виховним процесом, вносити до навчальних планів методично правильні корективи з метою досягнення бажаного результату навчання відповідно до мети володіння українською літературою; уміння удосконалювати навчально-виховну діяльність з урахуванням причин попередніх невдач та помилок учнів.

5. Опис навчальної дисципліни

5.1. Загальна інформація

Назва навчальної дисципліни “Вивчення новітньої української літератури в ЗЗСО”											
Форма навчання	Рік підготовки	Семестр	Кількість		Кількість годин						Вид підсумкового контролю
			кредитів	годин	лекцій	практичні	семінарські	лабораторні	самостійна робота	індивідуальні завдання	
Денна	5	10	3,5	105	30	15	-	-	56	4	іспит
Заочна	5	10	3,5	105	8	4	-	-	89	4	іспит

5.2. Дидактична картка навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						Заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	лаб	інд	с.р.		л	п	лаб	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Змістовий модуль 1. ЕТАПИ РОЗВИТКУ Й СТАН СУЧАСНОЇ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОЇ НАУКИ та викладання цього матеріалу в ЗЗСО												
Тема 1. <i>Проблеми сучасного українського літературознавства.</i>	11	4	2			5	17	1			1	15
Тема 2. <i>Проблема дискурсу в сучасній українській літературі.</i>	9	2	2			5	17	1			1	15

<i>Модернізм і постмодернізм. Розвиток літератури і літературознавства в постмодерний період. Постколоніальна критика.</i>												
Тема 3. <i>Літературний фемінізм. Гендерні аспекти української літератури.</i>	11	4	2			5	16	1				15
Разом за змістовим модулем 1	31	10	6			15	50	3			2	45
Змістовий модуль 2. ПРОБЛЕМА ПОШУКІВ ЖАНРУ Й СТИЛЮ. СТАН СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ: ПОГЛЯД КРИЗЬ ПРИЗМУ ЖАНРОВО-СТИЛЬОВИХ ПОШУКІВ ХХ СТОЛІТТЯ ТА ВИКЛАДАННЯ НОВІТНЬОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ В ЗЗСО												
Тема 1. Проблеми розвитку сучасної української поезії та викладання її в ЗЗСО.	23	5	2		1	15	23	2	2			19
Тема 2. Проблеми розвитку сучасної української прози та викладання її в ЗЗСО.	32	10	5		2	15	20	2	2		1	15
Тема 3. <i>Пошуки української драматургії в ХХ столітті. Проблеми</i>	19	5	2		1	11	12	1			1	10

<i>розвитку жанру та його сучасні перспективи.</i>												
Разом за змістовим модулем 2	74	20	9		4	41	55	5	4		2	44
Усього годин	105	30	15		4	56	105	8	4		4	89

5.3. Зміст завдань для самостійної роботи

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Опрацювати літературу з курсу. Законспектувати літературно-критичні джерела.	10 (д.ф.н.) / 20 (з.ф.н.)
2	Опрацювати літературу з курсу. Законспектувати літературно-критичні джерела.	10 (д.ф.н.) / 19 (з.ф.н.)
3.	Опрацювати літературу з курсу. Законспектувати літературно-критичні джерела.	10 (д.ф.н.) / 15 (з.ф.н.)
4.	Вивчити напам'ять 5 поезій сучасних авторів (за вибором). Здійснити записи в читацькому щоденнику.	10 (д.ф.н.) / 15 (з.ф.н.)
5.	Прочитати літературно-критичні джерела та прозові тексти (див. список літератури). Підготувати наукову доповідь, пов'язану з темою магістерської роботи і вписану в рамки навчального курсу. З'ясувати, як ці проблеми пов'язані з викладанням літератури в ЗЗСО.	21 (д.ф.н.) / 25(з.ф.н.)
6.	Проаналізувати стан сучасного театру. Прочитати праці про розвиток драматургії у XX столітті та висвітлення цих питань у ЗЗСО.	10 (д.ф.н.) / 15 (з.ф.н.)
	Разом	71 (д.ф.н.) / 104 (з.ф.н.)

6. Система контролю та оцінювання

Види та форми контролю

Усна і письмова відповідь студента.
Екзамен.

Засоби оцінювання

Засобами оцінювання та демонстрування результатів навчання в рамках вивчення курсу є:

- контрольні роботи;

- стандартизовані тести;
- контрольні роботи.

Критерії оцінювання результатів навчання з навчальної дисципліни

Оцінка А (90 – 100 балів) або „відмінно” виставляється за відповідь, яка містить вичерпне за сумою поданих знань розкриття усіх запитань, розгорнуту аргументацію кожного з положень, побудована логічно й послідовно, розкриває питання від його нижчих до вищих рівнів, а також містить приклади з художніх текстів сучасного українського письменства, які дозволяють судити про повноту уявлень студента з поставленого питання. Відповідь повинна бути викладена гарною, багатомовною, відзначатися точним вживанням термінів, містити посилання на засвоєну навчальну літературу. Крім того, студент повинен знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть, творчі долі сучасних українських письменників, особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику основних художніх творів сучасної української літератури, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці письменників-шістдесятників, (-вісімдесятників, -дев'яностників, двотисячників), основні тенденції розвитку сучасних поетичних, прозових та драматичних жанрів, обсяг викладання української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть у загальноосвітній школі. Студент повинен уміти схарактеризувати основні риси розвитку української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть, вільно оперувати системою знань з історії розвитку сучасного українського літературного процесу, орієнтуватися у складності та закономірностях розвитку сучасної української літератури, аналізувати твір з урахуванням його своєрідності, користуватися літературно-критичною термінологією, критично підходити до оцінки зужитих суджень про літературну епоху 60-90-х років, сприймати й аналізувати твір сучасного автора в його формально-змістовій єдності, а також уміти проаналізувати вивчення окремих тем на уроках української літератури в ЗЗСО.

Оцінка В (80 – 89 балів) або „добре” виставляється за відповідь, яка містить повне, але не вичерпне за сумою виявлених знань висвітлення усіх запитань, що містяться в білеті, скорочену аргументацію головних положень, допущено порушення логіки й послідовності викладу матеріалу, а розуміння теоретичних питань не підкріплює ілюстраціями з художніх текстів. У відповіді допускаються стилістичні помилки, неточне вживання термінів, довільне витлумачення фактів. Крім того, студент повинен знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть, творчі долі сучасних українських письменників, особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику основних художніх творів сучасної української літератури, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці письменників-шістдесятників, (-вісімдесятників, -дев'яностників, двотисячників), основні тенденції розвитку сучасних поетичних, прозових та драматичних жанрів, обсяг викладання української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть у загальноосвітній школі. Студент повинен уміти схарактеризувати основні риси розвитку української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть, вільно оперувати системою знань з історії розвитку українського літературного процесу від повоєнного періоду до кінця минулого віку, орієнтуватися у складності та закономірностях розвитку літератури цього часу, аналізувати твір з урахуванням його своєрідності, користуватися літературно-критичною термінологією, критично підходити до оцінки зужитих суджень про попередню літературну епоху,

сприймати й аналізувати твір у його формально-змістовій єдності. У викладі матеріалу можуть траплятися незначні помилки й неточно сформульовані думки щодо того чи того літературного явища, а також уміти проаналізувати вивчення окремих тем на уроках української літератури в ЗЗСО.

Оцінка С (70 – 79 балів) або „добре” виставляється за відповідь, яка містить недостатньо вичерпне за сумою виявлених знань висвітлення запитань, що містяться в білеті, відсутня аргументація головних положень, допущено порушення логіки й послідовності викладу матеріалу, а наведені приклади з текстів не відповідають теоретичним моментам даного курсу. У відповіді допускаються стилістичні помилки, неточне вживання термінів, довільне витлумачення фактів. Крім того, таким балом може бути оцінений студент, який протягом семестру не виявляв відповідних знань з даного курсу, але на іспиті успішно відповів на поставлені теоретичні та практичні завдання. Водночас студент повинен знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку сучасної української літератури, творчі долі сучасних українських письменників, особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику більшої частини основних художніх творів сучасної української літератури, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці письменників-шістдесятників, (-вісімдесятників, -дев'яностників, двотисячників), основні тенденції розвитку сучасних поетичних, прозових та драматичних жанрів, обсяг викладання української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть у загальноосвітній школі, допускаючи у викладі основного матеріалу деякі неточності, помилки. Студент повинен уміти схарактеризувати основні риси розвитку сучасної української літератури, оперувати системою знань з історії розвитку українського літературного процесу від повоєнного періоду до кінця минулого віку, критично підходити до оцінки зужитих суджень про попередню літературну епоху, сприймати й аналізувати твір сучасного українського письменства в його формально-змістовій єдності, а також уміти проаналізувати вивчення окремих тем на уроках української літератури в ЗЗСО.

Оцінка D (60 – 69 балів) або „задовільно” виставляється за відповідь, яка містить неповне за сумою виявлених знань висвітлення усіх запитань, поверхово аргументує положення відповіді, у викладі допускає композиційні диспропорції, порушення логіки й послідовності викладу матеріалу, не ілюструє теоретичні положення прикладами з художніх текстів. Мова відповіді рясніє помилками, наявне неправильне слово- й терміновживання. Водночас студент повинен бодай у загальних рисах знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку сучасної української літератури, творчі долі окремих сучасних письменників, особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику бодай частини основних художніх творів сучасної української літератури, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці письменників-шістдесятників, (-вісімдесятників, -дев'яностників, двотисячників), основні тенденції розвитку сучасних поетичних, прозових та драматичних жанрів, обсяг викладання сучасної української літератури в загальноосвітній школі, допускаючи у викладі основного матеріалу суттєві неточності, помилки, а також уміти проаналізувати вивчення окремих тем на уроках української літератури в ЗЗСО.

Оцінка Е (50 – 59 балів) або „задовільно” виставляється за відповідь, яка містить неповне за сумою виявлених знань висвітлення усіх запитань або за незнання окремого питання із загальної кількості поставлених. У викладі студента допущені композиційні диспропорції, порушення логіки й послідовності викладу матеріалу. Студент не може

відтворити основні теоретичні положення, але наводить окремі приклади з художніх текстів. Мова відповіді рясніє помилками, наявне неправильне слово- й терміновживання, немає розуміння окремих літературознавчих термінів. Водночас студент повинен бодай у загальних рисах знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку сучасної української літератури, орієнтуватися у творчій долі окремих сучасних письменників, намагатися визначити особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику бодай незначної частини основних художніх творів сучасної української літератури, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці сучасних письменників, основні тенденції розвитку сучасної літератури з погляду того чи того жанру, обсяг викладання української літератури кінця XX – початку XXI століть у загальноосвітній школі, допускаючи ряд грубих помилок, неправильних суджень, а також уміти проаналізувати вивчення окремих тем на уроках української літератури в ЗЗСО.

Оцінка FX (35 – 49 балів) або „незадовільно” виставляється у разі, коли студентом на протязі навчального семестру набрано недостатню кількість балів за змістові модулі, він не може бути допущеним до складання іспиту. У випадку, якщо студент допущений, але його відповідь на іспиті містить неправильне висвітлення заданих питань, помилкову аргументацію, допускаються помилкові умовиводи, неправильне посилення на факти та їхнє витлумачення, мова близька до суржику, він також може бути оцінений незадовільно. Крім того, студентом не прочитано бодай мінімальну кількість художніх текстів з курсу, не опрацьовано літературно-критичні джерела тощо.

Оцінка F (1 – 34 балів) або „незадовільно” виставляється у разі, коли студентом протягом навчального семестру набрано недостатню кількість балів за змістові модулі, він не може бути допущеним до складання іспиту. У випадку, якщо студент допущений, але відповіді на поставлені запитання на іспиті він не може або відповідає неправильно, а також не може дати відповідь на жодне із поставлених додаткових запитань, така відповідь оцінюється незадовільно. До того ж, коли студентом не прочитано художні тексти, що вивчаються в рамках курсу, не опрацьовано критичну літературу, не представлено розуміння літературного розвитку в другій половині XX століття тощо, у результаті завершення викладання курсу він отримує певну кількість балів у межах оцінки F.

Шкала оцінювання навчальних досягнень студентів

Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
	Оцінка (бали)	Пояснення за розширеною шкалою
Відмінно	A (90-100)	відмінно
Добре	B (80-89)	дуже добре
	C (70-79)	добре
Задовільно	D (60-69)	задовільно
	E (50-59)	достатньо

Незадовільно	FX (35-49)	(незадовільно) з можливістю повторного складання
	F (1-34)	(незадовільно) з обов'язковим повторним курсом

**Розподіл балів, які отримують студенти
Екзамен**

Поточне оцінювання (<i>аудиторна та самостійна робота</i>)						Кількість балів (екзамен)	Сумарна к-ть балів
Змістовий модуль 1			Змістовий модуль 2				
T1	T2	T3	T4	T5	T6	40	100
10	10	10	10	10	10		

7. Рекомендована література

Основна

1. Агєєва В. Жіночий простір. Феміністичний дискурс українського модернізму. Київ: Факт, 2003. 320 с.
2. Від теорій до методів – нові інтерпретаційні стратегії у літературознавстві та культурології: Збірник наукових праць / За редакцією Денієла Белграда. Київ.: Нац. у-т “Києво-Могилянська академія”, 2010. 117 с.
3. Галета О. Від Антології до Онтології: антологія як спосіб репрезентації української літератури кінця ХІХ – початку ХХІ століття: Монографія. К: Смолоскип, 2015. 640 с.
4. Грабович Г. Літературне історіописання та його контексти. *Грабович Г. До історії української літератури: Дослідження, есеї, полеміка*. Київ: Критика, 2003. С. 591-607.
5. Гундорова Т. Післячорнобильська бібліотека. Український літературний постмодерн. Київ: Критика, 2005.
6. Гундорова Т. Франко не Каменяр. Франко і Каменяр. Київ: Критика, 2006. 352 с.
7. Гундорова Т. *Femina Melancholica*. Стаття і культура в гендерній утопії Ольги Кобилянської. Київ: Критика, 2002.
8. Гундорова Т. Транзитна культура. Симптоми постколоніальної травми. Київ: Грані-Т, 2013.
9. Гнатюк О. Прощання з імперією: Українські дискусії про ідентичність. Київ: Критика, 2005. 528 с.
10. Дзюба І. З криниці літ: У 3 томах. Київ: Видавничий дім “Києво-Могилянська академія”, 2006. Т. 1-3.
11. Доманська Ева. Історія та сучасна гуманітаристика: дослідження з теорії знання про минуле. Київ: Ніка-Центр, 2012. 264 с.
12. Забужко О. Жінка-автор у колоніальній культурі, або знадоба до української тендерної міфології. *Забужко О. Хроніки від Фортінбраса: Вибрана есеїстика 90-х*. Київ: Факт, 1999. С. 152-193.

13. Забужко О. Філософія і культурна притомність нації. *Забужко О. Хроніки від Фортінбраса: Вибрана есеїстика 90-х*. К.: Факт, 1999. С. 132-151.
14. Забужко О. Шевченків міф України: Спроба філософського аналізу. Київ: Абрис, 1997. 144 с.
15. Забужко О. Філософія української ідеї та європейський контекст. Франківський період. Київ: Факт, 2006. 156 с.
16. Забужко О. Notre Dame d'Ukraine: Українка в конфлікті міфологій. Київ: Факт, 2007. 640 с.
17. Зборовська Н. Код української літератури. Проект психоісторії новітньої української літератури. Київ: Академвидав, 2006. 504 с.
18. Зборовська Н. Найновіша українська літературна ситуація: від посттоталітаризму до нових тоталітарних концепцій. *Зборовська Н., Ільницька М. Феміністичні роздуми. На карнавалі мертвих поцілунків*. Львів: Літопис, 1999. С. 30-38.
19. Зубрицька М. Homo legens: читання як соціокультурний феномен. Львів: Літопис, 2004. 352 с.
20. Ільницький М. На перехрестях віку: У 3 кн. К.: ВД "Києво-Могилянська академія", 2008. Т. 1-3.

Допоміжна

1. Леш Скот. Соціологія постмодернізму. Львів: Кальварія, 2003. 344 с.
2. Література. Теорія. Методологія / Упорядк. і наук. редакція Данути Уліцької. Переклад з польської Сергія Яковенка. Київ: Видавничий дім "Києво-Могилянська академія", 2006. 543 с.
3. Літературно-джазові імпровізації. Інтермедіальні студії / За редакцією Світлани Маценки. Львів: Срібне слово, 2019. 396 с.
4. Лютий Тарас. Ніцше. Самоперевершення. Київ: Темпора, 2017. 978 с.
5. Матвіїшин В.Г. Український літературний європеїзм. Київ: ВЦ "Академія", 2009. 262 с.
6. Маценка С. Метамистецтво: словник досвіду термінотворення на межі літератури й музики. Львів: Апріорі, 2017. 120 с.
7. Павличко С. Теорія літератури. Київ: Вид-во Соломії Павличко "Основи", 2002. 680 с.
8. Павличко С. Націоналізм. Сексуальність. Орієнталізм. Складний світ Агатангела Кримського. Київ: Вид-во Соломії Павличко "Основи", 2001.
9. Павличко С. Фемінізм як можливий підхід до аналізу української культури. *Павличко С. Фемінізм*. Київ: Вид-во Соломії Павличко "Основи", 2002. С. 29-36.
10. Павличко С. Чи потрібна українському літературознавству феміністична школа? *Павличко С. Фемінізм*. Київ: Вид-во Соломії Павличко "Основи", 2002. С. 19-27.
11. Павлишин М. Козаки в Ямайці: постколоніальні риси в сучасній українській культурі *Павлишин М. Канон та іконостас*. Київ: Час, 1997. С. 223-236.
12. Павлишин М. Постколоніальна критика і теорія. *Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ століття*. Львів: Літопис, 1996. С. 531-534.
13. Панченко В. Повість про Миколу Зерова. Київ: Дух і Літера, 2018. 624 с. (Серія "Постаті культури").
14. Пастух Т. Мости Олега Лишеги. Львів: ЛА "Піраміда", 2019. 192 с.
15. Пахаренко В. Незбагнений апостол. Світобачення Шевченка. Черкаси: Брама, 1999.
16. Перкінс Девід. Чи можлива історія літератури? Київ: ВД "Києво-Могилянська академія", 2005. 152 с.
17. Соловей Е. Упізнання святого. Нові маленькі повісті, історії, спогади, силуети. Київ: Дух і Літера, 2020. 304 с. (Серія "Постаті культури").

18. Ставничка О. Література – міф – суспільство: концептуалізація соціального міфу у прозі 1990 – 2000-х років. Київ: Наук. думка, 2016. 376 с. (Проект “Наукова книга” (Молоді вчені)).
19. Стріха Максим. Український переклад і перекладачі: між літературою і націєтворенням. Київ: Дух і Літера, 2020. 520 с.
20. Яструбецька Г. Динаміка українського літературного експресіонізму: Монографія. Луцьк: Твердиня, 2013. 380 с.

Газети: *“Літературна Україна”, “Критика”, “Українська літературна газета”, “Українське слово”, “Слово Просвіти” та інші.*

Журнали: *“Дзвін”, “Київ”, “Дніпро”, “Вітчизна”, “Буковинський журнал”, “Пектораль”, “Слово і Час” та інші.*

8. Інформаційні ресурси

1. <https://diasporiana.org.ua/>
2. <https://chtyvo.org.ua/>
3. <https://www.l-ukrainka.name/>
4. <http://litakcent.com/>
5. <http://bukvoid.com.ua/>
6. <http://litukraina.kiev.ua/>
7. <http://litgazeta.com.ua/>